

MARKA EVANĢĒLIJS

12:13-44; 13:1-37

12. nodaļa

13 Un tie sūta pie Viņa kādus no farizejiem un Hēroda sulainiem, lai Viņu ķertu Viņa runā. 14 Un tie nāca un Viņam saka: "Mācītāj, mēs zinām, ka Tu esi patiesīgs un negribi iztapt nevienam; jo Tu neuzlūko cilvēka vaigu, bet māci patiesi Dieva ceļu: vai ir atļauts dot ķeizaram nodevas vai ne? Vai lai dodam vai nedodam?" 15 Bet, viņu viltību pazīdams, Viņš tiem sacīja: "Kam jūs Mani kārdināt? Atnesiet Man denāriju, lai Es to redzu." 16 Un tie atnesa. Tad Viņš tiem saka: "Kā attēls šis ir un uzraksts?" Bet tie Viņam sacīja: "Ķeizara." 17 Un Jēzus tiem sacīja: "Tad dodiet ķeizaram, kas ķeizaram pieder, un Dievam, kas Dievam pieder." Un tie izbrīnījās par Viņu. 18 Un saduķeji, kas saka augšāmcelšanos neesam, nāca pie Viņa un Viņu jautāja, sacīdami: 19 "Mācītāj, Mozus mums ir rakstījis: ja kam brālis mirst, kas sievu atstāj bez bērniem, tad viņa brālim tā sieva jāaņņem un savam brālim jārada dzimums. 20 Tad nu bija septiņi brāļi. Un pirmais aņņēma sievu un mirdams neatstāja dzimuma. 21 Un otrs viņu aņņēma un nomira, un tas arī neatstāja dzimuma. Un tāpat trešais. 22 Un visi septiņi to aņņēma un bērnu neatstāja. Beidzot pēc visiem nomira arī sieva. 23 Tad nu pie augšāmcelšanās, kad tie augšāmcelsies, kuram no viņiem tā sieva piederēs? Jo visiem septiņiem tā bijusi par sievu." 24 Jēzus tiem sacīja: "Vai jūs nealojaties, tādēļ ka jūs rakstus neprotat, nedz Dieva spēku? 25 Jo, kad tie celsies augšām no miroņiem, tad tie nedz precēs, nedz taps precēti, bet tie būs kā eņģeļi debesīs. 26 Bet par mirušiem, ka tie taps uzmodināti, vai jūs Mozus grāmatā neesat lasījuši, ka Dievs pie ērkšķu krūma uz to runājis, sacīdams: Es esmu Ābrahāma Dievs un Īzāka Dievs, un Jēkaba Dievs. 27 Dievs nav mirušo, bet dzīvo Dievs! Jūs ļoti alojaties." 28 Un kāds no rakstu mācītājiem, kas bija noklausījies šai viņu sarunā, ka Viņš tiem labi bija atbildējis, nāca un Viņam vaicāja: "Kurš ir augstākais bauslis par visiem?" 29 Jēzus atbildēja: "Augstākais ir: klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir viens vienīgs Kungs. 30 Un tev būs To Kungu savu Dievu mīlēt no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un no visa sava prāta, un no visa sava spēka. 31 Otrs ir šis: tev būs mīlēt savu tuvāku kā sevi pašu; cita lielāka baušļa par šiem nav." 32 Un rakstu mācītājs Viņam sacīja: "Gan labi, Mācītāj, tas ir tiesa, ko Tu sacījis: viens vienīgs Dievs ir, un cita nav kā Viņš vien, 33 un: To mīlēt no visas sirds un no visa prāta, un no visas dvēseles, un no visa spēka, un tuvāko mīlēt kā sevi pašu - tas ir vairāk nekā visi dedzināmie un citi upuri." 34 Un Jēzus, redzēdams, ka tas gudri bija atbildējis, uz to sacīja: "Tu neesi tālu no Dieva valstības." Un neviens vairs neuzdrošinājās Viņam jautāt. 35 Un Jēzus atbildēja un sacīja, mācīdams Templī: "Kā rakstu mācītāji saka, ka Kristus esot Dāvida dēls? 36 Jo tas pats Dāvids ir sacījis Svētā Gara spēkā: Tas Kungs ir sacījis uz manu Kungu: sēdies pa Manu labo roku, tiekāms Es Tavus ienaidniekus lieku par pameslu Tavām kājām. 37 Dāvids pats Viņu sauc par Kungu; kā tad Tas ir viņa dēls?" Un lielais ļaužu pulks Viņu labprāt klausījās. 38 Un Viņš Savā mācībā sacīja: "Sargaities no rakstu mācītājiem, kam tīk garos svārkos staigāt un tīrgus laukumos tapt sveicinātiem. 39 un sinagogās sēdēt pirmajās vietās un goda vietās viesībās. 40 kas aprīj atraitņu namus un liekulībā tur garas lūgšanas. Šie dabūs jo grūtu sodu." 41 Un Jēzus nosēdās ziedojumu šķirstam pretī un skatījās, kā ļaudis naudu meta šķirstā; un daudz bagātu iemeta daudz. 42 Un kāda nabaga atraitne nāca un iemeta divi artavas, tas ir viens kvadrants. 43 Un Viņš pieaicināja Savus mācekļus un tiem sacīja: "Patiesi Es jums saku: šī nabaga atraitne vairāk ir iemetusi nekā visi, kas ziedojumus šķirstā ir metuši. 44 Jo visi no savas pārpilnības ir metuši; bet šī no savas nabadzības ir iemetusi visu, kas tai bija, visu savu padomu."

13. nodaļa

1 Un, Viņam no Tempļa izejot, kāds no Viņa mācekļiem uz To saka: "Mācītāj, lūk, kādi akmeņi un kādas ēkas." 2 Un Jēzus tam sacīja: "Vai tu visas šīs lielās ēkas redzi? Tur akmens uz akmens netaps atstāts, kas netaptu nopostīts." 3 Un, kad Viņš sēdēja Eļļas kalnā Templim pretī, tad Pēteris, Jēkabs, Jānis un Andrejs Viņu jautāja atsevišķi: 4 "Saki mums, kad tas būs un kāda būs zīme, kad viss tas piepildīsies?" 5 Bet Jēzus iesāka tiem sacīt: "Pielūkojiet, ka neviens jūs nepieviļ. 6 Jo daudzi nāks Manā Vārdā, sacīdami: Es tas esmu; un daudzus pievils. 7 Bet, kad jūs dzirdēsiet par kariem un kara daudzinašanu, tad nebīstieties, tam jānotiek; bet gals vēl nav klāt. 8 Jo tauta celsies pret tautu un valsts pret valsti, un vietām būs zemestrīces un bada laiki. Tas būs lielo bēdu iesākums. 9 Bet lūkojiet jūs uz sevi pašiem, jo tie jūs nodos augstās tiesās, un jūs tapsit šausīti sinagogās un Manis dēļ vesti valdnieku un ķēniņu priekšā, tiem par liecību. 10 Un evanģēlijam papriekš jātop sludinātam visām tautām. 11 Kad nu tie jūs vedīs, jūs nododami, tad nebēdājieties iepriekš; kas jums tanī pašā stundā taps dots, to runājiet; jo jūs neesat tie, kas runā, bet Svētais Gars. 12

